

वा० रा०

॥६॥

ततोभ्यधिकं पातालादभ्यधिकं गुप्तदेशं नभविष्यति नजीविष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तावत्प्रथमं प्रवृत्तिः वासवृत्तांतः ॥ १८ ॥ दितेरसुरमातुः ॥ १९ ॥ स्वास्थ्यं धैर्यं स्वस्व
भावरूपं नष्टः कार्योवशंसेव्योऽर्थोऽणं तैः पुंभिः सोर्थोऽयत्ने यत्नाभावेसति नाधिगम्यते ॥ १२० ॥ अतउत्साहइति ॥ बलवान्कार्यसाधनसमर्थः ॥ २१ ॥ उत्साहमात्रं ॥
शत्रुसंहारे पौरुषं ॥ १२२ ॥ कामवृत्तत्वं कामपरतंत्रत्वं शोकं पृष्ठतः संन्यस्य ॥ कामजशोकसेवने कामस्य वृद्धेस्तत्सेवनं पृष्ठतः कृत्वेत्यर्थः ॥ महात्मानं रजस्तमोमलास्पृष्टचि

यदिगच्छतिपातालंततोभ्यधिकमेववा ॥ सर्वथारावणस्तातनभविष्यतिराघव ॥ १७ ॥ प्रवृत्तिर्लभ्यतांतावत्तस्यपापस्यरक्षसः ॥ ततो
हास्यतिवासीतांनिधनंवागमिष्यति ॥ १८ ॥ यदियातिदितेर्गर्भरावणःसहसीतया ॥ तत्राप्येनंहनिष्यामिनचेद्वास्यतिमैथिलीं ॥ १९ ॥
स्वास्थ्यंभद्रभजस्वार्यत्यज्यतांरूपणामतिः ॥ अर्थोऽहिनष्टकार्यार्थैरयत्नेनाधिगम्यते ॥ २० ॥ उत्साहोबलवानार्यनास्त्युत्साहात्परंवत् ॥
सोत्साहस्यहिलोकपुनकिंचिदपिदुर्लभं ॥ २१ ॥ उत्साहवंतःपुरुषानावसीदंतिकर्मसु ॥ उत्साहमात्रमाश्रित्यप्रतिलप्स्यामजानकीं ॥ २२
त्यज्यतांकामवृत्तत्वंशोकंसन्यस्यपृष्ठतः ॥ महात्मानंकृतात्मानमात्मानंनावबुध्यसे ॥ २३ ॥ एवंसंबोधितस्तेनशोकोपहतचेतनः ॥
त्यज्यशोकंचमोहंचरामोर्धैर्यमुपागमत् ॥ २४ ॥ सोभ्यतिक्रामदव्यग्रस्तामचित्यपराक्रमः ॥ रामःपंपांसुरुचिरांरम्यांपारिप्लवद्रुमां ॥
॥ २५ ॥ निरीक्ष्यमाणःसहसामहात्मासर्वेवनंनिर्झरकंदरंच ॥ उद्विग्नचेताःसहलक्ष्मणेनविचार्यदुःखोपहतःप्रतस्थे ॥ २६ ॥

तं निरतिशय
शौर्यधैर्यादिस्वभावचित्तंच कृतात्मानं श्रुतिस्मृत्यादिषु गुरुभिः शिक्षितस्वरूपं किंनावबुध्यसे ॥ यद्यपीश्वरस्य लोकवद्धर्माधर्माश्रयंचित्तं नास्ति तथापि मायिकं तद
नाश्रयं तदस्ति तत्स्वीकारे बाधकाभावात् ॥ २३ ॥ एवं द्वित्रिवचनमात्रेण शुद्धसत्वप्रकृतिकत्वात् आरोपितशोकादि संत्यज्य धैर्यमुपागमत् ॥ मोहः कामजोमोहजश्च
शोकः ॥ २४ ॥ अतिक्रामत् ॥ अत्यक्रामत् ॥ पारिप्लवावायुचंचलास्तीरद्रुमायस्यां तां ॥ २५ ॥ विचार्य लक्ष्मणोक्तेर्युक्तत्वमितिशेषः ॥ २६ ॥

कि० कां०

॥६॥